

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2014/100/EU

z dne 28. oktobra 2014

o spremembi Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS ⁽¹⁾ in zlasti člena 27(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Konkurenčnost evropskega pomorskega prometa se lahko okrepi z racionalizacijo virov in boljšo uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev.
- (2) Da bi povečali učinkovitost in se izognili podvajanju prizadevanj, je treba graditi na obstoječih nacionalnih in evropskih platformah, tehničnih rešitvah in standardizaciji ter izkoristiti že obstoječe naložbe.
- (3) SafeSeaNet, sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij, vzpostavljen v skladu z Direktivo 2002/59/ES, krepi pomorsko varnost, zaščito v pristaniščih in na morju, varstvo okolja in pripravljenost v primeru onesnaženja, hkrati pa v skladu z zakonodajo Unije omogoča izmenjavo dodatnih informacij za učinkovitejši pomorski promet in prevoz.
- (4) Da se omogoči zmanjšanje stroškov, prepreči vzpostavitev več skupin za upravljanje in izkoristijo izkušnje skupine na visoki ravni za upravljanje, bi bilo treba načela upravljanja in naloge sistema SafeSeaNet prilagoditi tako, da bi lahko zajeli dodatna področja, ki jih ureja Direktiva.
- (5) Države članice in Komisija morajo v skladu z Direktivo 2002/59/ES sodelovati pri razvoju in posodabljanju sistema Unije za izmenjavo pomorskih informacij, da bi ga okrepile, in sicer na podlagi izkušenj, pridobljenih z izvajanjem tega sistema ter uresničevanjem njegovega potenciala in njegovih nalog, ob upoštevanju razvoja na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij.
- (6) Izkušnje so bile pridobljene in tehnični napredek je bil dosežen zlasti pri razvoju interoperabilnega sistema za izmenjavo podatkov. Ta sistem lahko združuje informacije iz SafeSeaNet z informacijami iz drugih sistemov za nadzor in sledenje Evropske unije (CleanSeaNet, sistem dolgega dometa za prepoznavanje in sledenje ladjam evropskega podatkovnega centra (podatkovni center EU LRIT) in Thetis) ter tudi iz zunanjih sistemov (npr. satelitski sistem samodejnega prepoznavanja ladij (sistem AIS)), s čimer spodbuja celostne pomorske storitve. Različni akterji, med drugimi tudi države članice, so sprožili pobude v zvezi s satelitskim sistemom AIS, kar potrjuje operativne prednosti dostopa do podatkov SAT-AIS.
- (7) Sistemi in aplikacije, ki jih gosti Evropska agencija za pomorsko varnost, lahko organom držav članic in organom Unije zagotovijo izčrpne informacije, na primer o položaju ladij, nevarnih tovorih, onesnaženju itd., ter zagotovijo podporne storitve na področjih, kot so obalna straža, boj proti piratstvu in statistika, v skladu s pravicami dostopa, dodeljenimi na podlagi dokumenta o nadzoru vmesnika in funkcij (IFCD), ki se sestavi in vzdržuje v skladu s členom 22a Direktive in Prilogo III k Direktivi.

⁽¹⁾ UL L 208, 5.8.2002, str. 10.

- (8) O upravljanju sistema in njegovih tehnoloških izboljšavah se z državami članicami redno razpravlja v okviru Skupine na visoki ravni za upravljanje SafeSeaNet, ki je bila ustanovljena s Sklepom Komisije 2009/584/ES ⁽¹⁾. Ta skupina obravnava tudi izboljšave, ki so bile že uvedene in omogočajo tehnično povezovanje različnih sistemov in razvitih aplikacij. Ta napredek in preskušanje okolja celostnih pomorskih podatkov, ki ga izvaja Evropska agencija za pomorsko varnost, sta omogočila sinergije ter izboljšanje lastnosti in storitev sistemov.
- (9) Prilogo III k Direktivi 2002/59/ES bi bilo zato treba prilagoditi temu tehničnemu napredku na podlagi izkušenj, pridobljenih s sistemom SafeSeaNet.
- (10) Priloga III k Direktivi o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet, ki zajema sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij in se sklicuje na drugo ustrezno zakonodajo Unije, bi morala biti bolj natančna in vsebovati navedbe tistih aktov Unije, v okviru katerih se SafeSeaNet trenutno uporablja, kot so Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/35/ES ⁽³⁾, Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2010/65/EU ⁽⁵⁾. Kar zadeva navedene pravne akte, lahko uporaba sistema SafeSeaNet dodatno olajša izmenjavo in skupno uporabo informacij, hkrati pa bi morala dodatno olajšati uporabo sistema izmenjave pomorskih informacij, integriranega informacijskega sistema ter platforme za zagotovitev konvergence in interoperabilnosti pomorskih sistemov in aplikacij, vključno z vesoljskimi tehnologijami.
- (11) Razvoj, ki ga odraža ta direktiva, je lahko prav tako odločilen pri razvoju skupnega okolja za izmenjavo informacij na področju pomorstva, ki je postopek prostovoljnega sodelovanja v Evropski uniji za nadaljnjo krepitev in spodbujanje ustrezne izmenjave informacij med organi, pristojnimi za pomorski nadzor.
- (12) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladj (COSS) –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga III k Direktivi 2002/59/ES se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 18. novembra 2015. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2009/584/ES z dne 31. julija 2009 o ustanovitvi Skupine na visoki ravni za upravljanje za SafeSeaNet (UL L 201, 1.8.2009, str. 63).

⁽²⁾ Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora (UL L 332, 28.12.2000, str. 81).

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/35/ES z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladj in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami (UL L 255, 30.9.2005, str. 11).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

⁽⁵⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2010/65/EU z dne 20. oktobra 2010 o formalnostih poročanja za ladje, ki priplujejo v pristanišča držav članic in/ali izplujejo iz njih, in o razveljavitvi Direktive 2002/6/ES (UL L 283, 29.10.2010, str. 1).

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. oktobra 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

„PRILOGA III

ELEKTRONSKA SPOROČILA IN SISTEM UNIJE ZA IZMENJAVO POMORSKIH INFORMACIJ (SAFESEANET)

1. Splošen koncept in zgradba

Sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij SafeSeaNet omogoča sprejem, shranjevanje, iskanje in izmenjavo informacij za večjo pomorsko varnost, zaščito v pristaniščih in na morju, varstvo morskega okolja in učinkovitost pomorskega prometa in prevoza.

SafeSeaNet je specializiran sistem, vzpostavljen za lažjo izmenjavo informacij v elektronski obliki med državami članicami in za zagotovitev ustreznih informacij Komisiji in državam članicam, v skladu z zakonodajo Unije. Sestavljata jo mreža nacionalnih sistemov SafeSeaNet v državah članicah in osrednji sistem SafeSeaNet, ki deluje kot vozlišče.

Omrežje za izmenjavo pomorskih informacij Unije povezuje vse nacionalne sisteme SafeSeaNet, vzpostavljene v skladu s to direktivo, in vključuje osrednji sistem SafeSeaNet.

2. Upravljanje, delovanje, razvoj in vzdrževanje

2.1 Odgovornosti

2.1.1 Nacionalni sistemi SafeSeaNet

Države članice vzpostavijo in vzdržujejo nacionalni sistem SafeSeaNet, ki omogoča izmenjavo pomorskih informacij med pooblaščenimi uporabniki in je v pristojnosti pristojnega nacionalnega organa (PNO).

PNO je pristojen za upravljanje nacionalnega sistema, kar zajema nacionalno koordinacijo uporabnikov podatkov in pošiljateljev podatkov, kakor tudi za zagotovitev, da so ZN LOCODES določeni ter da so vzpostavljeni in vzdrževani potrebna nacionalna infrastruktura informacijske tehnologije ter postopki, opisani v dokumentu o nadzoru vmesnika in funkcij iz točke 2.3.

Nacionalni sistem SafeSeaNet omogoča medsebojno povezovanje uporabnikov, pooblaščenih s strani PNO, in je lahko dostopen določenim ladijskim akterjem (lastnikom ladij, zastopnikom, kapitanom, vkrcevalcem in drugim), pooblaščenim s strani PNO, zlasti z namenom, da se olajša elektronsko posredovanje in sprejemanje poročil v skladu z zakonodajo Unije.

2.1.2 Osrednji sistem SafeSeaNet

Komisija je v sodelovanju z državami članicami odgovorna za upravljanje in razvoj osrednjega sistema SafeSeaNet na politični ravni ter za nadzor nad njim, medtem ko je v skladu z Uredbo (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ Evropska agencija za pomorsko varnost, v sodelovanju z državami članicami in Komisijo, odgovorna za:

- tehnično izvedbo in dokumentacijo sistema SafeSeaNet,
- razvoj, delovanje in integracijo elektronskih sporočil in podatkov ter vzdrževanje vmesnikov z osrednjim sistemom SafeSeaNet, vključno s podatki AIS, zbranimi prek satelita, in z različnimi informacijskimi sistemi iz te direktive, kot je navedeno v točki 3.

Osrednji sistem SafeSeaNet kot vozlišče medsebojno povezuje vse nacionalne sisteme SafeSeaNet in vzpostavlja potrebno infrastrukturo informacijske tehnologije in postopke, opisane v dokumentu o nadzoru vmesnika in funkcij iz točke 2.3.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1).

2.2 Načela upravljanja

Komisija vzpostavi skupino na visoki ravni za upravljanje, ki sprejme svoj poslovnik in je sestavljena iz predstavnikov držav članic in Komisije, z namenom, da:

- daje priporočila za izboljšanje učinkovitosti in varnosti sistema,
- ustrezno usmerja razvoj sistema,
- pomaga Komisiji pri pregledu delovanja sistema,
- zagotovi ustrezne smernice za razvoj interoperabilne platforme za izmenjavo podatkov, ki združuje informacije iz sistema SafeSeaNet z informacijami iz drugih informacijskih sistemov, kot je navedeno v točki 3,
- odobri dokument o nadzoru vmesnika in funkcij iz točke 2.3 in njegove morebitne spremembe,
- sprejme smernice za zbiranje in širjenje (prek sistema SafeSeaNet) informacij v zvezi s pristojnimi organi, ki jih države članice imenujejo za izvajanje ustreznih nalog v skladu s to direktivo,
- sodeluje z drugimi ustreznimi delovnimi forumi, zlasti s skupino za upravno poenostavitev in elektronske informacijske storitve na področju pomorstva.

2.3 Dokument o nadzoru vmesnika in funkcij ter tehnična dokumentacija

Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami razvije in vzdržuje dokument o nadzoru vmesnika in funkcij (IFCD).

IFCD vsebuje natančen opis zahtev glede zmogljivosti in postopkov, ki se uporabljajo za nacionalne elemente in osrednji element sistema SafeSeaNet ter so namenjeni zagotavljanju skladnosti z ustrezno zakonodajo Unije.

IFCD vključuje pravila glede:

- ravnanja s pravicami dostopa za upravljanje kakovosti podatkov,
- integracije podatkov, kot je določeno v točki 3, in njihove distribucije prek sistema SafeSeaNet,
- operativnih postopkov, ki jih morajo upoštevati Agencija in države članice ter ki določajo mehanizme za nadzor kakovosti podatkov SafeSeaNet,
- varnostnih zahtev za posredovanje in izmenjavo podatkov ter
- shranjevanja informacij na nacionalni in osrednji ravni.

IFCD opredeljuje načine shranjevanja in dostopnost informacij o nevarnem ali onesnaževalnem blagu v zvezi z rednimi linijami, ki jim je bila dovoljena izjema v skladu s členom 15.

Tehnično dokumentacijo, povezano s sistemom SafeSeaNet, kot so standardi za obliko, v kateri poteka izmenjava podatkov, interoperabilnost z drugimi sistemi in aplikacijami, priročniki za uporabnike, varnostne zahteve omrežja in referenčne podatkovne zbirke, ki se uporabljajo v podporo obveznostim poročanja, razvije in vzdržuje Agencija v sodelovanju z državami članicami.

3. Izmenjava in souporaba podatkov

Sistem uporablja standarde sektorja in je sposoben vzajemnega delovanja z javnimi in zasebnimi sistemi, ki se uporabljajo za ustvarjanje, pošiljanje ali sprejemanje informacij v okviru sistema SafeSeaNet.

Komisija in države članice skupaj proučijo izvedljivost in razvoj funkcionalnosti, ki bodo v največji možni meri zagotovile, da bodo pošiljatelji podatkov, vključno s kapitani, lastniki, zastopniki, operaterji, vkrcevalci in ustreznimi organi, posredovali informacije samo enkrat, ob upoštevanju obveznosti iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2010/65/EU ⁽¹⁾ in druge ustrezne zakonodaje Unije. Države članice zagotovijo, da je posredovana informacija na voljo za uporabo v vseh ustreznih sistemih poročanja, opozarjanja in souporabe informacij ter sistemih za upravljanje in obveščanje ladijskega prometa.

Države članice razvijejo in vzdržujejo potrebne vmesnike za samodejno pošiljanje podatkov z elektronskimi sredstvi v sistem SafeSeaNet.

Osrednji sistem SafeSeaNet se uporabi za distribucijo elektronskih sporočil in podatkov, ki se izmenjajo ali souporabijo v skladu s to direktivo in ustrežno zakonodajo Unije, med drugim z:

- Direktivo 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora ⁽²⁾, v zvezi s členom 12(3) Direktive,
- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/35/ES z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami ⁽³⁾, v zvezi s členom 10 Direktive,
- Direktivo 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča ⁽⁴⁾, v zvezi s členom 24 Direktive,
- Direktivo 2010/65/EU, v kolikor se uporablja člen 6 Direktive.

Uporaba sistema SafeSeaNet naj bi pripomogla k vzpostavitvi in spodbujanju evropskega prostora za pomorski prevoz brez meja.

V primeru, ko mednarodno sprejeti predpisi dopuščajo posredovanje informacij LRIT v zvezi s plovili tretjih držav, se omrežja SafeSeaNet uporabljajo za distribucijo LRIT informacij med državami članicami z ustrežno ravnjo varnosti v skladu s členom 6b te direktive.

4. Varnost in pravice dostopa

Osrednji sistem in nacionalni sistemi SafeSeaNet izpolnjujejo zahteve iz te direktive v zvezi z zaupnostjo informacij, pa tudi z varnostnimi načeli in zahtevami iz IFCD, zlasti kar zadeva pravice dostopa.

Države članice identificirajo vse uporabnike, ki se jim dodelita vloga in sklop pravic dostopa v skladu z IFCD.“

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2010/65/EU z dne 20. oktobra 2010 o formalnostih poročanja za ladje, ki priplujejo v pristanišča držav članic in/ali izplujejo iz njih, in o razveljavitvi Direktive 2002/6/ES (UL L 283, 29.10.2010, str. 1).

⁽²⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 81.

⁽³⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 11.

⁽⁴⁾ UL L 131, 28.5.2009, str. 57.